

การค้ำประกัน เรียกหรือรับเงินประกันการทำงาน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๑๕๗/๒๕๔๖

อุทธรณ์ของโจทก์ที่อ้างว่างานที่โจทก์ทำไม่เข้าลักษณะงานตามประกาศกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ซึ่งออกตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ จำเลยที่ ๑ ต้องคืนเงินประกัน การทำงานที่เก็บไปให้แก่โจทก์นั้น แม้มีข้อข้อที่ว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลแรงงานกลาง แต่เป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่นายจ้างจะเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายจากการทำงานตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน โจทก์มีสิทธิยกขึ้นอุทธรณ์ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๕ วรรคสอง ประกอบด้วย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓๑

โจทก์มิใช่พนักงานการเงิน แต่โจทก์เป็นผู้จัดการอาคารชุด มีสิทธิรับเงินจากลูกค้ำและออกไปเสิร์ฟรับเงิน ในนามตนเอง ควบคุมกำกับดูแลการจัดเก็บเงินและค่าใช้จ่ายต่างๆ ควบคุมการนำส่งทางการเงินและบัญชี ควบคุมพนักงานการเงินให้จัดเก็บเงินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และมีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องทางการเงินด้วย โจทก์จึงเป็นผู้มีหน้าที่ควบคุมเงินของนายจ้างอันเป็นงานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑ ข้อ ๔ (๖) นายจ้างเรียกเก็บเงินประกันการทำงานจากโจทก์ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๐๓๔/๒๕๔๕

พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ ไม่ได้ห้ามนายจ้างเรียกเงินประกันการทำงานอย่างเด็ดขาดในทุกกรณี บางกรณีนายจ้างก็ยังมีสิทธิเรียกเงินประกันการทำงานได้ ถ้าลักษณะหรือสภาพของงานที่ทำนั้นลูกจ้างต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของนายจ้าง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายจ้างได้ ดังนั้น เมื่อได้ความว่า นางสาว อ. มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมทรัพย์สินภายในร้านสะดวกซื้อของโจทก์ จึงเข้าลักษณะงานที่โจทก์จะเรียกเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้างได้ โจทก์ได้หักค่าจ้างของนางสาว อ. ไว้เป็นเงินประกันและได้นำเงินประกันดังกล่าวไปฝากไว้ที่บริษัท ก. จำกัด อันเป็นสถาบันการเงินในนามนางสาว อ. แม้โจทก์ไม่ได้แจ้งชื่อสถาบันการเงิน ชื่อบัญชี และเลขบัญชีให้นางสาว อ. ทราบซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมก็ไม่มีผลกระทบต่อกรเรียกเงินประกันความเสียหายในการทำงานที่โจทก์ เรียกเก็บจากนางสาว อ. โดยชอบแล้ว โจทก์จึงมีสิทธินำเงินประกันดังกล่าวมาหักจากค่าเสียหายที่นางสาว อ. ก่อให้เกิดขึ้นแก่โจทก์ในการทำงานได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๐๒๙/๒๕๔๔

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ วรรคสอง หมายความว่า เมื่อนายจ้างเลิกจ้างหรือลูกจ้างลาออกหรือสัญญาประกันสิ้นสุดอายุ และลูกจ้างไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายจ้าง นายจ้างจะต้องคืนเงินประกันทั้งหมด แก่ลูกจ้าง ข้อตกลงในสัญญาจ้างในข้อที่โจทก์ (ลูกจ้าง) ไม่ขอรับเงินประกันทั้งหมดคืนขัดต่อมาตรา ๑๐ วรรคสอง อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ย่อมตกเป็นโมฆะ เมื่อการผิดสัญญาของโจทก์ (ลูกจ้าง) ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แก่จำเลย (นายจ้าง) จำเลย (นายจ้าง) จะต้องคืนเงินประกันการทำงานทั้งหมดแก่โจทก์

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๖๘/๒๕๔๔

หน้าที่ยังมีข้อต่อสู้ที่นำมาหักกลบลบหนี้ไม่ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๓๔๔ หมายถึงหนี้ที่ฝ่ายหนึ่งอ้างแล้วอีกฝ่าย ยังมีข้อโต้แย้งไม่ยอมรับ

จำเลยอ้างว่าโจทก์ (ลูกจ้าง) จะต้องรับผิดชอบในสินค้าของจำเลยที่อยู่ในความรับผิดชอบของโจทก์สูญหายไป แต่โจทก์แถลงต่อศาลแรงงานกลางว่าหนี้จำนวนดังกล่าวเป็นหนี้ยังมีข้อต่อสู้อยู่ ไม่ยินยอมให้หักกลบลบหนี้ ดังนั้น แม้จะให้สืบพยานโจทก์และจำเลยไปก็ไม่ทำให้กลายเป็นหนี้ที่ไม่มีข้อต่อสู้ จำเลยจึงนำหนี้ดังกล่าวมาหักกลบลบหนี้กับโจทก์ไม่ได้

โจทก์เป็นพนักงานทำความสะอาดไม่ใช้งานเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินที่นายจ้างจะเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้างได้ตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑ ข้อ ๔ จำเลยจึงต้องห้ามไม่ให้เรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากโจทก์ ดังนั้นเมื่อจำเลยเลิกจ้างจึงต้องคืนค่าจ้างที่หักสะสมไว้โดยถือว่าเป็นประกันความเสียหายนั้นให้แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๕๒๖/๒๕๓๕

สัญญาจ้างระหว่างจำเลยผู้รับจ้างกับโจทก์ผู้ว่าจ้างมีข้อความว่า ผู้รับจ้างยอมปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของผู้ว่าจ้างหรือบุคคลที่ผู้ว่าจ้างมอบหมายทุกประการ โจทก์ผู้ว่าจ้างจึงมีสิทธิโดยชอบที่จะออกคำสั่งมอบหมายให้จำเลยซึ่งมีตำแหน่งเป็นเสมียนพนักงานไปทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนตำแหน่งของจำเลย คำสั่งโจทก์เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญาจ้าง ไม่ก่อให้เกิดการเสี่ยงต่อความเสียหายเพิ่มมากขึ้นนอกเหนือจากข้อตกลงตามสัญญาจ้างผู้ค้ำประกันการทำงานของจำเลยจึงต้องผูกพันตามสัญญาค้ำประกัน เมื่อจำเลยทำผิดสัญญาจ้างก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ ผู้ค้ำประกันต้องร่วมกับจำเลยรับผิดชอบโจทก์ด้วย